

21.10.2024 PONEDELJEK Uršula, muč.	KRIŽ 19.00	+ FILIPČIČ, Filipčje Brdo, pn. Tavčar, Križ 158
22.10.2024 TOREK Janez Pavel II., papež		
23.10.2024 SREDA Janez Kapistranski, duhovnik		
24.10.2024 ČETRTEK Anton M. Claret, škof		
25.10.2024 PETEK Sabina, Krizant in Darija, muč.		
26.10.2024 SOBOTA Lucijan, muč.		
27.10.2024 30 NEDELJA MED LETOM ŽEGNANJSKA (vrnitev na sončni čas)	TOMAJ 10h	BOGOSLUŽJE BOŽJE BESEDE

Poskrbljeno bo za maše in blagoslov grobov:
Četrtek, 31. 10. blagoslov grobov v Utovljah ob 14h, v Avberju ob 15h.
Petek, 1. 11. ob 8.30, sv.maša in blagoslov grobov po maši v KAZLJAH.
 ob 10.00 sv.maša v BRITOFU in po maši blagoslov grobov ob 15.00 sv. maša v KRIŽU in blagoslov grobov po maši.
 23.10. ODHAJAM NA OPERACIJO v Valdoitro.
 Verouk še 24.10., potem pa odpade do 14.11.
 Ob nedeljah 27.10., 3.11., in 10.11. je v Tomaju samo bogoslužje Božje Besede. V Kazljah maš ne bo.

V nedeljo, 27.10. dekanijsko romanje na sv. Goro. Prijavite se do torka 22.10. g. Sandiju v Sežano.

ŽUPNIJA TOMAJ
29 NEDELJA MED LETOM MISIJSKA

Štev.43/LETO XII.

20.oktober 2024

Božji Sin je postal človek, da bi dal svoje življenje za nas

Iz svetega evangelija po Marku ([Mr 10,35-45](#))

Tisti čas sta Zebedijeva sinova Jakob in Janez stopila k Jezusu in mu rekla: »Učitelj,

želiva, da nama storiš, kar te bova prosila.« Rekel jima je: »Kaj hočeta, da vama storim?« Rekla sta mu: »Daj nama, da bova sedela v tvoji slavi, eden na tvoji desnici in eden na tvoji levici.« Jezus jima je dejal: »Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga jaz pijem, ali biti krščena s krstom, s katerim sem jaz krščen?« Rekla sta mu: »Moreva.« In Jezus jima je dejal: »Kelih, ki ga jaz pijem, bosta pila, in s krstom, s katerim sem jaz krščen, bosta krščena; dati, kdo bo sedel na moji desnici ali levici, pa ni moja stvar, ampak bo dano tistim, ki jim je to pripravljeno.«

Ko je drugih deset to slišalo, so se začeli jeziti na Jakoba in Janeza. Jezus jih je poklical k sebi in jim rekel: »Veste, da tisti, ki veljajo za vladarje, gospodujejo nad narodi in da jim njihovi velikaši vladajo. Med vami pa naj ne bo tako, ampak kdor hoče postati velik med vami, naj bo vaš strežnik, in kdor hoče biti prvi med vami, naj bo vsem služabnik. Saj tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi on stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge.«

Duhovna spodbuda

Prava prevlada

Zelo aktualna pedagogika prihaja k nam z liturgičnih strani te nedelje, tudi glede na strogost kompromisov, priporočil in zainteresiranih privolitev, s katerimi se doseže privilegiran položaj. "Dam ti glas (ali ti pridobim glasove), če mi narediš to uslugo"; ali "Glasujte zame in zagotovil vam bom, kar želite" so stavki, ki jih v določenih krogih med volilnimi kampanjami pogosto slišite. »Pri tem

sem ti bil naklonjen, zdaj moraš ti meni pomagati pri tem drugem« in tudi v razsežnosti prostovoljstva oziroma župnijske pastoralne službe se nagibamo k pričakovanju, da bo župnik »naredil, kar ga prosimo« ali pridobil privilegij oz. ga prosim, da nagradi nas bolj kot druge, ker nenehno sodelujemo z njim, vedno se damo na razpolago in zato je prav, da nas povzdiguje. Vse malenkostne in razgaljene trditve o nezrelosti in absurdni lažnivosti, ki pa se vedno lahko pojavijo v sistemu karizma in tekmovanja za uspeh, ki ne izključuje življenja Cerkve. »Karierno« hinavščino tistih, ki iščejo visoka prijateljstva in jih z zanimanjem gojijo, da bi dosegli pomemben položaj, je že večkrat obsodil papež Frančišek in je pravzaprav škodljiva našemu sobivanju, prav tako tudi favoriziranje. Obložena priporočila, ki žal obstajajo v svetu šole, Cerkve in družbenega življenja. Nič novega pod soncem, če upoštevamo nečimrnost in ponos dveh učencev, katerih spretnost, zavzetost in marljivost je Jezus cenil do te mere, da jima je nadel "epiteton ornans" »Boenarghes, to je »sinova groma.« (Mk. 3, 7): Janez in Jakob, Zebedejeva sinova, sta verjetno med najbolj vnetimi in zaslužnimi izmed vseh Gospodovih učencev in verjetno zato, zaradi svoje zvestobe in svoje požrtvovalnosti, čutita, da morata zahtevati iz Jezusovega resnično privilegiran položaja: »Želimo, da nam storiš, kar te prosimo ... Daj nam, da sediva v tvoji slavi eden na tvoji desnici in eden na tvoji levici ...«. Želimo si ga! To pomeni, da mi, ki smo vedno bili ob vas, zdaj zahtevamo, da... nam zagotovite položaj, ki je vsaj nekoliko nižji od Boga.

»Desnica« v Stari zavezi je namreč prednostna pravica, s katero Bog razodeva svojo moč, tako pri stvarjenju kot v odrešenju. S svojo »desnico«, torej s svojo močjo, Bog dela čudeže; na »desnici« Gospoda sveti Kraljica (Psalm 44) in Psalm 110, verjetno sestavljen ob ustoličenju kralja, postavlja monarha, ki sedi na prestolu »na desnici Najvišjega, kar razkriva, da zavzema položaj, ki je skoraj enak položaju, kot je Bog, "sedeti na desnici Očeta" in na levici torej pomeni biti podoben Bogu, sodelovati pri njegovi slavi in veličastvu, in to prosita dva najzvestejša učenca, kar je zares neprimerno.

v Matejevi različici namesto tega vprašanje postavlja zahtevo njihova mati (Mt 20, 20 - 22), vendar se vsebina zahtevanega ne spreminja: prevzetno stališče tudi v primeru Mt sporočila je enako.

Jezus, ki je že napovedal svojo usodo smrti, jih spomni, da se učenca popolnoma ne zavedata prošnje, ki jo zahtevajo od njega, da se morda sploh ne zavedajo absurdnosti, ki jo govorijo, da se ne zavedajo, da je prednost, po kateri stremeta nekaj nesprejemljivega. Kako lahko zahtevajo nekaj, kar lahko samo Bog v svoji svobodi podari komur hoče in posledično s kakšno brezsravnostjo nadomeščajo Boga z izražanjem te neumne zahteve? Raje naj po stopinjah svojega gospodarja pomislijo, da bodo morali tudi oni piti čašo trpljenja in se soočiti z zaničljivim in ponižujočim "krstom" križa. Tudi oni se bodo morali soočiti s preganjanjem in smrtjo, ki ju je Jakob dejansko trpel v kruti obliki leta 44 našega štetja pod Herodom Agripo (tako poroča Ciprian). Usoda Jezusovih učencev je torej usoda ponižnosti in služenja, elementov, na katerih mora neizogibno temeljiti vsaka oblast ali položaj moči. Jezus, ki je po naključju Božji Sin, ki je postal človek, nakazuje popolnoma nasproten koncept vladanja ali gospostva v primerjavi s tem, kar smo vajeni, in zahteva potrebo po ponižnosti, pokorščini in služenju, ki se dosežejo ne brez sprejemanja preizkušenj in ponižanj. Smrt na križu bo največji izraz služenja, ker bo Jezusa oblikovala kot Jagnje, ki ga vodijo v zakol, čigar razvrednotenje in mučeništvo bosta neizogibna, in v tej procesiji bolečine, bičanja in smrti se razodeta in postaneta očitna smisel ponižnosti, dobrodelnosti in pozornosti do vseh. Sreča je v stvareh, brez katerih lahko storite, in ne v tistih, ki jih imate in h katerim težite; pravo veselje je v dajanju in služenju, ne pa v stremljenju po nekaterih položajih v družbi; resnični vladar je tisti, ki doživi ljubezen in darovanje tudi v enem samem dejanju, udejanjenem s pravo dobrodelnostjo.

Kdor teži k visokim položajem, kdor si postavlja nenavadne cilje, naj se pripravi na nošenje križa na svojih ramenih. To je zavest, da določene ambicije ne smejo voditi v zlorabo drugih, temveč odgovornost, da je treba služiti, se razdajati s ponižnostjo, krotkostjo in potrpežljivostjo do skrajnih meja. Če se je celo Bog ponižal, da bi nam služil, kako lahko človek sprejme logiko moči, ki se razlikuje od tiste, ki služi drugim s ponižnostjo?

Zato moramo namesto, da zahtevamo, da se nam podeli »to ali ono«, delati z brezrezervno vnetostjo, delati z velikodušnostjo in ne iz nizkih interesov, se razsipavati z zavzetostjo in marljivostjo do vseh in potem ... »Ko ste storili vse, kar vam je bilo ukazano, recite: neuporabni služabniki smo. Storili smo, kar smo bili dolžni storiti« (Lk 17,10).

